

[Ove Jensen]

Landets skatteydere er meget skuffede over den skattestigningspolitik, der er ført af denne regering, og de vil blive endnu mere skuffede, når de skattestigninger, dette forslag vil medføre for 1986, går op for dem.

Den skattestigningspolitik, der er gennemført, er helt i modstrid med de udtalelser, der er blevet fremsat af firkløverpartierne, mens de var i opposition. Da var der næsten ingen grænser for, hvad de konservative og venstre ville gøre for at få gennemført skattelettelse. Det var lige før, at de var endnu mere opsatte på det, end fremskridtspartiet var. Udtalelser om, at pengene ligger bedst i borgernes lommer osv., var lige ved at være hverdagskost. Der er ingen tvivl om, at mange af landets skatteydere troede på de løfter, som blev fremsat, og troede på, at hvis de nævnte partier fik regeringsmagten, så ville der blive gennemført skattelettelse.

Det er helt klart, at disse løfter har de nuværende regeringspartier ikke opfyldt. Skatterne er steget endnu stærkere end under den socialdemokratiske regering, og der er intet som helst, der tyder på, at denné udvikling med et stigende skattetryk ikke vil fortsætte.

Forslaget her til udskrivningslov for 1986 medfører i hvert fald nye kraftige skatteforhøjelser, fordi den 2 pct.s forhøjelse af de skattefrie bundgrænser og skalatrinene, der nu foreslås, ikke tilnærmelsesvis dækker den forhøjelse, der har været af de almindelige indkomster. Derfor er der reelt tale om at nedsætte de skattefrie bundgrænser og skalatrinene, og derfor vil forslaget medføre nye skattestigninger oven i alle de andre skattestigninger, denne regering har fået vedtaget, og derfor er forslaget helt i modstrid med de løfter om skattelettelse, regeringspartierne gav, mens de var i opposition.

Forslaget bærer tydeligt præg af, at fremskridtspartiet ingen indflydelse har haft på det, for så ville der, ligesom sidste gang fremskridtspartiet var med i et forlig om udskrivningsloven, være sket nogle betydelige forhøjelser af de skattefrie bundgrænser.

Jeg lyttede opmærksomt til den socialdemokratiske ordfører, hr. Stavad, der heller ikke var tilfreds med forslaget. Jeg ved ikke, om det er muligt at skabe et flertal uden om regeringen for at få dette forslag lavet om. Det er det vel ikke, men det var jo tæt på sidste år. Jeg vil godt tilføje, at det egentlig er utroligt, hvis det kommer dertil, at frem-

skridtspartiet sammen med socialdemokratiet og andre partier gennemfører skattelettelse imod denne regering. Før den fik magten, var der ingen grænser for, hvad den ville gennemføre af skattelettelse. Det er utroligt, hvis den situation opstår nu, at regeringen står alene med ønsket om at gennemføre nye skatteforhøjelser.

Jeg kan i hvert fald sige til den socialdemokratiske ordfører, at fremskridtspartiet er indstillet på, hvis det er muligt, at lave dette forslag om. Vi er med på at forhøje de skattefrie bundgrænser, og det vil under alle omstændigheder være rimeligt at foretage en forhøjelse, der svarer til den almindelige indkomstudvikling sidste år, altså det hidtil gældende princip i udskrivningslovens § 4. Vi er heller ikke afvisende over for at forhøje de første skalatrin, men det må vi se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Jeg kan sige, at som lovforslaget ligger her, kan fremskridtspartiet ikke være med til det; vi vil naturligvis stemme imod forslaget.

Maisted (FD):

Det er selvfølgelig også med nogen forbløffelse, jeg hørte på hr. Stavad her i dag, at vi måske kunne blive enige om at hæve den skattefrie bundgrænse. Det er selvfølgelig beklageligt, at man absolut skulle se en sammenhæng mellem en stram indkomstpøolitik og det at give skatteskruen et par omdrejninger mere. Det ville være et forsøg værd, om ikke man kunne få forhøjet den skattefrie bundgrænse, som hr. Stavad taler om. Her har vi altså en borgerlig regering, der fører socialdemokratisk skattepolitik, og et socialdemokratisk parti i opposition, der gerne vil gennemføre skattelettelse. Det synes jeg er interessant.

Jeg tror ikke på den økonomiske politik, regeringen lægger op til, og som det radikale venstre har været med til, af én eneste grund: de gør ikke noget ved hovedproblemet, de prøver ikke på at lave en omlægning af de offentlige udgifter, sådan at befolkningen kommer til at betale for de ydelser, den får, imod at den får en udpræget valgfrihed, sådan at den også kan bestemme, om den overhovedet vil være med til at betale til en række offentlige ydelser. Derfor kører landets økonomiske politik skævt, og vi kommer længere og længere ud i sumpen.